

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00394 / 30.12.2017 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion			
Opera suspicionată (OS)		Opera autentică (OA)	
Suspicious work		Authentic work	
OS	BOLOVAN, Ioan și BOLOVAN, Sorina Paula. <i>Ispititoarea Transilvanie : multiperspectivitate și adevăr în istoria unei provincii</i> . Cluj-Napoca : Școala Ardeleană. 2017.	OA	POP, Ioan-Aurel și BOLOVAN, Ioan. <i>Istoria Transilvaniei</i> . Cluj-Napoca : Eikon. 2013.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion			
P01 ¹	p.021:17 – p.025:09		p.344:01 – p.346:26
P02	p.076:03 – p.076:12		p.274:32 – p.274:43
P03	p.078:03 – p.079:00		p.347:01 – p.348:16

Fișă întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

¹ Pn este numărul piesei de creație care constituie obiectul preluării neconforme.

Fișă de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista initială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiul este definit prin textul legii².

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimisare la operele originale...”

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care³:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un rationament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiante sau suspionate de plagiul⁴:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiul în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definite.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelăuirii nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiul.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleasi premise cu aceleasi concluzii ca în opera autentică...”

² Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

³ ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiului: bună-conduță, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

⁴ ISOC, D. Prevenitor de plagiul. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

94/BOL

Ioan Bolovan

Sorina Paula Bolovan

ISPITITOAREA TRANSILVANIE

Multiperspectivitate și adevăr
în istoria unei provincii

© Ioan Bolovan, Sorina Paula Bolovan

Editura ȘCOALA ARDELEANĂ

Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48

Redacția: tel 0364-117.252; 0728.084.801

e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro,

redactie@scoalaardeleanacluj.ro

Difuzare: tel/fax 0364-117.246; 0728.084.803

e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro, esadifuzare@gmail.com

www.scoalaardeleanacluj.ro

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOLOVAN, IOAN**

Ispititoarea Transilvanie / Ioan Bolovan, Sorina Paula Bolovan. -

Cluj-Napoca : Editura Școala Ardeleană, 2017

ISBN 978-606-797-125-5

I. Bolovan, Sorina

94

Imagine coperta I: Sigiliul Prefecturii Auraria Gemina condusă la 1848-1849 de Avram Iancu

Editor: Vasile George Dâncu

Corectură: Marius Nenciulescu

Copertă și tehnoredactare: Ioachim Gherman

Ioan Bolovan

Sorina Paula Bolovan

ISPITITOAREA TRANSILVANIE

**Multiperspectivitate și adevăr
în istoria unei provincii**

BCU Cluj-Napoca

BIBCN201704337

Cluj-Napoca, 2017

Privind retrospectiv secolele anterioare din istoria Europei (inclusiv a României și, implicit, a Transilvaniei), se naște totuși o întrebare ce în aparență pare exagerată: există vreun stat și un popor ce nu a avut de suferit de pe urma violenței, care nu a trăit drama unui război civil interetnic sau religios, a unui conflict etno-confesional? Se pare că răspunsul corect este unul negativ. Mai trist a fost faptul că scena unor asemenea războaie și violențe nu s-a limitat numai la tranșee și câmpurile de luptă, ci s-a întins peste casele oamenilor, pe străzi, în piețe, în magazine, în biserici sau sinagogi, în instituțiile de cultură etc., iar victime nu au fost doar militarii și combatanții, ci și oamenii obișnuiți, femeile, copiii și bătrânii.

2. MAJORITATE ȘI MINORITĂȚI NAȚIONALE AZI. CAZUL ROMÂNIEI

P01

Statele și organismele politice suprastatale s-au preocupat de decenii bune să protejeze minoritățile naționale din cadrul statelor, să evite pe cât posibil conflictele interetnice și interconfesionale. Încă după Primul Război Mondial, Liga Națiunilor a militat pentru un sistem de protecție a minorităților care a inclus dreptul la petiție, drepturi culturale, la educație, limbă proprie etc. Drepturile minorităților după 1945 au fost plasate de la nivel politic la nivel uman, insistându-se pe drepturile fundamentale ale omului. Declarația drepturilor fundamentale ale Omului din 1948 nu facea referire la minorități, în art. 2 stipulându-se că „a fi membru al unei minorități nu poate justifica derogarea sau limitarea drepturilor și

libertăților pe care se bazează declarația drepturilor fundamentale ale Omului". În legislația UE, drepturile individuale s-au bucurat și se bucură de o mare atenție, fie că este vorba de minoritățile sexuale, religioase sau etno-lingvistice: absența discriminării bazată pe sex, egalitatea de tratament între femei și bărbați în ceea ce privește locurile de muncă, promovarea, formarea profesională, egalitatea de tratament în materie de securitate socială etc. circumscru foarte bine această preocupare. Convenția cadru a Consiliului European pentru protecția minorităților naționale, adoptată la Strasbourg la 1 februarie 1995 și ratificată de România prin Legea nr. 33/1995, promovează non-discriminarea, egalitatea minorităților naționale cu majoritatea sau libertățile individuale (dreptul la reuniune, asociere, expresie, gândire, conștiință). De asemenea, libertatea lingvistică, deschiderea spre celălalt, prezervarea identității culturale sunt probleme care constituie o preocupare constantă a instituțiilor europene. Convenția europeană impune statelor obligația de a promova condiții de natură să permită persoanelor aparținând minorităților naționale să-și mențină și să-și dezvolte cultura, să-și păstreze elementele esențiale ale identității lor, respectiv religia, limba, tradițiile și patrimoniul cultural.

În același timp, persoanelor aparținând unei minorități naționale le este recunoscută o serie de drepturi specifice, între care dreptul de folosire a numelui în limba minoritară, dreptul de a folosi neîngrădit și a învăța în această limbă, de a beneficia de însemne, inscripții și informații în limba respectivă. În acest context, însă, se cuvine să subliniem faptul că în spiritul principiului privind egalitatea deplină și efectivă între persoanele aparținând minorității naționale cu cele aparținând majorității, potrivit acelorași prevederi ale Convenției

134.630,54 chm, unde ei fac 60-95% din întreaga populație”⁵² ş.a.m.d.

P02 Aspectele demografice sunt invocate constant pe parcursul Memorandului pentru a evidenția, o dată în plus, injustețea menținerii românilor într-o stare de inferioritate pe teritoriul pe care ei reprezentau cel mai vechi și cel mai numeros element etnic. În același timp, apelul la argumentul demografic are și o semnificativă componentă ideologică democratică, în acord cu tendințele doctrinare moderne prezente și în cadrul altor mișcări de emancipare națională din spațiul central și sud-est european. Fără îndoială, Memorandul a fost un avertisment de care nu au ținut seamă guvernanții de la Budapesta, el anticipând astfel desprinderea Transilvaniei la sfârșitul Primului Război Mondial de Ungaria, pe baza aplicării principiului autodeterminării de către populația majoritară în acele teritorii.

4. CONCLUZII

La finalul acestor rânduri referitoare la câteva probleme semnificative ale populației Transilvaniei de-a lungul a aproape unui mileniu, se poate foarte bine concluziona, aşa cum a constatat cu pertinență un specialist al istoriei provinciei, că „Transilvania nu a fost o țară curat daco-Romană sau românească de-a lungul veacurilor și nici nu putea să fie, deoarece era un loc de ispitoare abundență și de trecere a oștilor. S-au aşezat în ea mereu mai multe neamuri, în chip pașnic

⁵² Procesul Memorandului..., pp. 15-42.

demografică a românilor în teritoriile ce și-au decis prin plebiscit apartenența statală.

P03 În ceea ce privește relațiile interetnice din Transilvania după 1918, ele au cunoscut evoluții sinuoase, marcate și de existența regimurilor autoritare și totalitare din secolul recent încheiat, și de efectele celui de-al Doilea Război Mondial, care a însemnat în privința raporturilor umane româno-maghiare un pas înapoi. Violențele și distrugerile înregistrate în acei ani nu au avut un efect benefic asupra memoriei colective, fiind nevoie de mai multe decenii și de revenirea la democrație pentru ca între cele două etnii să se reinstaureze pe deplin încrederea reciprocă, să existe o conviețuire pașnică. Astăzi, lucrurile cunosc o evoluție pozitivă, fapt atestat și de creșterea graduală a căsătoriilor mixte din Transilvania⁵⁴. Privirea istorico-demografică din aceste pagini ale studiului nostru, ca și alte analize de acest gen trebuie, credem noi, să ofere atât politicienilor, cât și oamenilor obișnuiți, tuturor cetățenilor, informații și soluții pentru epoca prezentă. În secolul al XXI-lea în care trăim, în România, dar nu numai, este nevoie să asigurăm o deplasare a accentului conceptului de toleranță dinspre social-politic spre sfera relațiilor interumane, pentru că în secolul al XXI-lea conceptul de toleranță se dovedește insuficient, limitat. Astfel, e nevoie de o trecere de la coexistența tolerantă la o colaborare activă (mutația cea mai semnificativă trebuie să fie înlocuirea expresiei „Eu tolerez...” cu „Eu respect”). Aceasta

⁵⁴ Horváth István, „Căsătorii mixte româno-maghiare în Transilvania în perioada 1992-2002”, în Corneliu Pădurean, Ioan Bolovan (coord.), *Căsătorii mixte în Transilvania, secolul al XIX-lea și începutul secolului XX*, Arad, 2005, p. 285 sqq.

înseamnă în primul rând cunoașterea trecutului, și abia apoi trecerea la acțiunile practice și pragmatice. Firește că într-o asemenea perspectivă educației tinerilor, dar și celei a adulților, îi revine o misiune extrem de importantă, pentru ca majoritatea să înțeleagă cu adevărat problema minorităților în sensul acceptării și sprijinirii afirmării identității etnice a acestora prin protejarea culturii, a religiei, a educației și a limbii acestora. De aceea, atât statul, cât și societatea civilă trebuie să se implice în combaterea discriminării și eliminarea oricărei forme de extremism, șovinism, antisemitism sau separatism teritorial, în susținerea diversității culturale și încurajarea dialogului interetnic, dezvoltarea multiculturalismului civic din perspectiva apartenenței la identitatea europeană. Tot atât de adevărat însă este și faptul că și minoritarii trebuie să-și dorească să accepte și să consolideze diversitatea multiculturală, să respecte majoritatea în mijlocul căreia trăiesc și să fie loiali statului a cărui cetățenie o adoptă.